

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/562/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213203609
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6213203609.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 09 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners, s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, za ktorú koná advokát a konateľ JUDr. Rastislav Urbáni, LL.M, proti odporkyni N. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX V. K., o návrhu odporkyne na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 9Ro/187/2009, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 2C/71/2013 - 36 zo dňa 09. 09. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) uznesením č. k. 2C/71/2013 - 36 zo dňa 09. 09. 2013 povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši pod. sp. zn. 9Ro/187/2009. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že je nesporné, že návrhom na obnovu konania možno napadnúť aj právoplatný platobný rozkaz, a to z dôvodov uvedených v § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), pričom táto možnosť je časovo obmedzená tým, že pre podanie takéhoto návrhu je stanovená subjektívna a objektívna lehota. Subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania v zmysle ods. 1 citovaného ustanovenia trvá tri mesiace a začína plynúť od okamihu, ako sa ten, kto podáva návrh na obnovu konania, o dôvode obnovy dozvedel. Objektívna lehota v zmysle ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia plynie od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozsudku a trvá tri roky. Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať aj z dôvodu uvedeného v § 228 ods. 1 písm. d). S prihliadnutím na uvedené súd skúmal, či bol návrh na povolenie obnovy podaný včas. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporkyňa sa o existencii rozhodnutí, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, dozvedela až 30. 01. 2013, pričom návrh na súd podala dňa 09. 04. 2013, teda v zákonnej subjektívnej lehote. Vzhľadom na to, že ide o dôvod obnovy v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 písm. d) O.s.p., je možné podať takýto návrh aj po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia. Po vykonanom dokazovaní teda súd dospel k záveru, že návrh odporkyne na povolenie obnovy konania je dôvodný. Platobný rozkaz, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 9Ro/187/2009, bol vydaný na základe návrhu navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., Bratislava, pričom navrhovateľ sa okrem iného domáhal aj nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 633,64 Eur. Aj rozsudkom Okresného súdu Prešov z 13. 08. 2010 č. k. 17C/23/2010 - 65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 06. 2011 sp. zn. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na to, že bol vydaný platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 12.11. 2009, ide o také rozhodnutie, ktoré už nie je možné napadnúť na súde iným spôsobom, než podaním návrhu na obnovu konania s poukazom na ustanovenie § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. Z týchto dôvodov potom prvostupňový súd návrhu odporkyne na povolenie obnovy konania vyhovel.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol skutočnosti týkajúce sa zmlúv o pripojení uzavretých medzi ním a odporkyňou a ďalej uviedol, že odporkyňou dôvodený návrh na obnovu konania a dôvody v ňom uvedené nie sú relevantnými dôkazmi v konaní o obnovu konania, nakoľko sa jedná o imateriálne dôkazy, pričom má za to, že neexistuje dôvod na obnovu konania. Rozsudky Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove, ktoré odporkyňa uviedla ako dôvod na obnovu konania, nepatria medzi dôkazné prostriedky v zmysle ustanovenia § 125 O.s.p., pričom uvedené dôkazy zo strany odporkyne iba osvedčujú skutočnosť, že v určitej veci súd rozhodol tak, ako znie výrok jeho rozhodnutia, pričom právny názor, ktorý v tomto rozhodnutí súdy vyslovili, dôkazom nie je, nakoľko má imateriálny charakter. Poukázal ďalej na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II ÚS 108/2012 -12, kde sa konštatuje, že ani z pohľadu ústavného súdu „nemožno judikatúru súdov považovať za skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné požiadať o obnovu konania.“ Odporkyňa nevyužila možnosť nápravy právoplatného rozhodnutia prostredníctvom dovolania, resp. mimoriadneho dovolania, prípadne sťažnosti na ústavný súd, pričom nie je možné namiesto uvedených prostriedkov nápravy právoplatných rozhodnutí použiť inštitút obnovy konania, ktorý je mimoriadnym opravným prostriedkom, najmä na nápravu pochybení pri zisťovaní skutkového stavu, nie na nápravu chybných právnych názorov. Poukázal ďalej na to, že odporkyňa nedodržala zákonnú trojročnú objektívnu lehotu, nakoľko platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť v roku 2009, a teda táto lehota uplynula už v roku 2012. Z odôvodnenia uznesenia prvostupňového súdu je zrejmé, že bola dodržaná subjektívna lehota, ale nehovorí sa v ňom o dodržaní objektívnej lehoty. Subjektívna lehota nemôže prekročiť plynutie objektívnej lehoty, resp. jej uplynutie, a teda odôvodnenie uznesenia o povolení obnovy konania je nesprávne a samotné rozhodnutie nie je dôvodné. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní vecí alebo nesprávností procesnej povahy, pričom na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vzhľadom na uvedené odvolateľ žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na povolenie obnovy konania zamietla alebo aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu opakovane uviedla skutočnosti o neprijateľnosti zmluvnej pokuty. Taktiež uviedla, že rozhodnutia, na ktoré poukazuje, a to rozsudok Okresného súdu Prešov a rozsudok Krajského súdu v Prešove, sú založené hlavne na interpretácii európskeho komunitárneho práva. Poukázala ďalej ešte na rozsudok Súdneho dvora ES z 18. 07. 2007 vo veci C119/05, v ktorom Súdny dvor potvrdil, že súdy mali povinnosť brať do úvahy komunitárne právo ex offio. Podľa jej názoru neobstojí tvrdenie odvolateľa o tom, že uvedené rozhodnutia nie sú dôkaznými prostriedkami, nakoľko v § 125 O.s.p. je len exemplifikatívny výpočet dôkazných prostriedkov. S ohľadom na súdnu prax v iných veciach môže účastník konania vo svojej právnej veci argumentovať v prospech pre neho priaznivého výkladu a aplikácie práva s poukazom na rozhodnutia vydané v iných obdobných prípadoch (Nález Ústavného súdu SR č. II ÚS 108/2012). Rozhodnutia, na ktoré poukázala, sú v zásade identická vec na základe analogických skutkových zistení s diametrálne odlišným výsledkom v porovnaní s vydaným platobným rozkazom s účinkami právoplatného rozsudku v jej prípade. Okresný súd Veľký Krtíš urobil chybu, pokiaľ vydal platobný rozkaz v plnom rozsahu, pričom mal postupovať podľa § 172 ods. 7 O.s.p. Objektívna lehota bola dodržaná s poukazom na § 230 ods. 2 písm. e) O.s.p. Subjektívna lehota bola taktiež dodržaná, a to s ohľadom na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa ako aj na konštatovanie odvolateľa v odvolaní. Rovnako bola dodržaná aj prípustnosť návrhu na obnovu konania a nevyužitie práva na podanie dovolania, mimoriadneho dovolania či sťažnosti na ústavný súd nie je možné pokladať za dôvod, prečo by nemohla podať návrh na obnovu konania. Ako osoba neznalá práva až do momentu, kedy sa dozvedela o rozhodnutiach Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove, nevedela o tom, že zmluvná pokuta, ktorú jednostranne v zmluve uviedol operátor, je nezákonná a prieči sa nielen slovenskému právnomu poriadku ale aj právu EÚ. Má za to, že ak už bolo právoplatne rozhodnuté v analogickom prípade, v záujme princípu právnej istoty by malo byť rozhodnuté obdobne aj v jej prípade. S ohľadom na uvedené odporkyňa žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd pritom v zmysle §212 ods. 3 O.s.p. prihliadal aj na vady konania pred súdom

prvého stupňa, ktoré neboli vytykané odvolateľom, nakoľko mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozhodnutie súdu musí dať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah povinnosti rozhodnutie riadne odôvodniť sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle všetkých okolností každej veci.

Občiansky súdny poriadok minimálne kritériá pre odôvodnenie rozsudku stanovuje v § 157 ods. 2, podľa ktorého ustanovenia, súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Pokiaľ sa jedná o uznesenie, zákon sa o obsahových náležitostiach jeho odôvodnenia nezmieňuje, keď v § 169 ods. 1 O. s. p. len pomerne stroho konštatuje, že odôvodnenie sa uvedie v písomnom vyhotovení uznesenia, a v odseku 2 prvá veta tohto ustanovenia stanovuje, ktoré uznesenia odôvodnenie obsahovať nemusia. Z dôvodu absencie komplexnejšej právnej úpravy, je pri posudzovaní obsahových náležitostí odôvodnenia uznesenia primerane potrebné postupovať podľa § 167 ods. 2 O. s. p. a citované ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. (týkajúce sa povinnosti súdov odôvodniť svoje rozhodnutia) treba z hľadiska čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Garcia Ruiz v. Španielsko z 21. januára 1999, ods. 26) vykladať a uplatňovať tak, že aj uznesenie musí vo svojom odôvodnení obsahovať dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých bolo založené. Teda aj v rámci uznesenia je potrebné, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné.

Podľa názoru odvolacieho súdu však predmetné rozhodnutie okresného súdu uvedené atribúty nespĺňa. Uvedeným postupom prvostupňového súdu tak došlo k tomu, že účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že odporkyňa podala podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod spisovou značkou 9Ro/187/2009. Uvedené konanie bolo ukončené platobným rozkazom č. k. 9Ro/187/2009 - 40 zo dňa 21. 10. 2009, právoplatným a vykonateľným dňa 12. 11. 2009. Odporkyňa svoj návrh na obnovu konania odôvodnila tým, že zmluva o poskytovaní telekomunikačných služieb, uzavretá medzi navrhovateľom a ňou, je zmluvou spotrebiteľskou a zmluvná pokuta vo výške 633,64 Eur, na zaplatenie ktorej bola zaviazaná z dôvodu nedodržania viazanosti, je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázala na to, že ak sa neberie do úvahy výber programu a podpis, tak spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy. Faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri vzájomnej kontraktácii je zjavná a viaceré rozhodnutia súdneho dvora na to poukazujú (napr. rozsudok C-168/05 Mostaza claro, bod 25,26,27). Poukázala ďalej na to, že podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou rady 93/13/EH o nekalých podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah (rozsudky Súdneho dvora EÚ zo dňa 27.06.2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98, až C-244/98, ako aj z 26.10.2006 Mostaza Claro, C-168/05 Zb. I-10421, bod 25, tiež čl. 37 uznesenia Súdneho dvora vo veci C-76/10 POHOTOVOSTĚ/K.). Navrhovateľ jej ponúkal služby ako spotrebiteľovi prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľ nemôže zmluvné podmienky ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žiada navrhovateľ od spotrebiteľov v paušálnej výške bez ohľadu na to, o aké zmluvné porušenie

pôjde a hrozba pokuty existuje pri akomkoľvek porušení, takže zmluvné pokuty neobchádza ani aspekt neurčitosti. Poukázala ďalej na to, že zmluvná pokuta v štandardných zmluvách poškodzuje spotrebiteľa a jej neprímeranosť sa prejavuje osobitne v spojení s časovým aspektom, keďže spotrebiteľ je viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty bez ohľadu nato, či dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti na začiatku alebo konci doby viazanosti. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov (ako v jej prípade), zostáva mu iba jeden poplatok a pre jeho nezaplatenie uplatní žalobca rovnakú zmluvnú pokutu ako v prípade, keď sa dostane do omeškania spotrebiteľ na začiatku existencie zmluvného vzťahu. Návrh na obnovu konania podáva včas - v subjektívnej trojmesečnej lehote, nakoľko o dôvodoch obnovy konania (rozhodnutia Okresného súdu a Krajského súdu v Prešove) sa dozvedela cez internet dňa 30.01.2013 a to tak, že jej známa V. Q. B. vytlačila článok z internetu, kde sa uvádzajú skutočnosti o zmluvnej pokute. Pred touto svojou známou spomínala, že musí zaplatiť spoločnosti Orange a ona jej následne priniesla článok o tom, že zmluvná pokuta je neprijateľná. V predmetnom článku boli uvedené rozhodnutia Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove, v ktorých bola zmluvná pokuta, na zaplatenie ktorej bola platobným rozkazom zaviazaná, vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Návrh na obnovu konania bol podaný podľa jej názoru včas aj s ohľadom na § 230 ods. 2 písm. e) O.s.p., podľa ktorého možno podať návrh aj po uplynutí troch rokov. V prípade kladného rozhodnutia o povolení obnovy konania navrhuje, aby po znovuprejednaní veci bolo vydané rozhodnutie, v ktorom bude zaviazaná zaplatiť oprávnenému len cenu neuhradených služieb v sume 310,75 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne a aby náhradu trov predošlého konania aj konania o obnove súd nepriznal nikomu, resp. aby každý hradil svoje trovy právneho zastúpenia. Na pojednávaní ešte odporkyňa uviedla, že v čase, keď jej bol doručený platobný rozkaz, mal jej manžel pracovný úraz, preto predmetnému platobnému rozkazu nevenovala pozornosť, nepodala proti nemu odpor, nakoľko sa sústredila na zdravotný stav manžela.

Podľa § 228 ods. 1 právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,+
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p. návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p. po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

- a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
- b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,
- c) § 228 ods. 1 písm. c),
- d) § 228 ods. 1 písm. d),
- e) § 228 ods. 1 písm. e).

Návrh na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom. Keďže zasahuje do právoplatného rozhodnutia, zákon jeho prípustnosť viaže na splnenie viacerých podmienok. Odporkyňa je osobou oprávnenou na podanie návrhu na povolenie obnovy konania, nakoľko bola účastníčkou pôvodného konania, o obnovu ktorého žiada. Dôvody prípustnosti obnovy konania sú presne vymedzené v § 228 ods. 1 O.s.p. V zmysle citovaného § 228 ods. 2 O.s.p. je možné z týchto dôvodov podať návrh na obnovu konania aj proti právoplatnému platobnému rozkazu, ak dôvody obnovy konania možno vzťahovať na predpoklady, za ktorých došlo k jeho vydaniu. Ďalšími podmienkami sú zákonom stanovená subjektívna a objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania, ale nepochybne aj osobitné náležitosti takéhoto návrhu a príslušnosť súdu na jeho prejednanie.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia bez bližšieho odôvodnenia uviedol, že návrhom na povolenie obnovy konania možno napadnúť aj právoplatný platobný rozkaz, a to z dôvodov podľa § 228 ods. 1 O.s.p. Ďalej vo svojom rozhodnutí citoval ustanovenie § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., avšak v ďalších častiach odôvodnenia svojho rozhodnutia už poukázal aj na § 228 ods. 1 písm. d) O.s.p., a v závere svojho rozhodnutia opätovne na § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p. V dôsledku uvedeného je potom v tejto časti napadnuté uznesenie zmätočné a ako celok nepreskúmateľné. Vo svojom rozhodnutí navyše súd prvého stupňa skutkovo nevymedzil konkrétny dôvod (spadajúci pod dôvody vymedzené v § 228 ods. 1 O.s.p.), na základe ktorého obnovu konania povolil. V podstate len konštatoval, že aj rozsudkom Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Takto odôvodnené povolenie obnovy konania nie je dostatočné a preskúmateľné. Navyše je potrebné zdôrazniť, že rozsudky súdov Slovenskej republiky v tomto prípade nie sú právne významné, nakoľko sudcovia sú pri rozhodovaní v zmysle článku 144 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom. Odporkyňa v návrhu na povolenie obnovy konania poukazuje na právne predpisy Slovenskej republiky a Európskej únie týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie a taktiež aj na už uvedené rozhodnutia Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove. Obnova konania sa domáha podľa § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., teda z dôvodu, že právoplatný platobný rozkaz je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. Pokiaľ súd povolil obnovu konania z tohto dôvodu, je potrebné presne uviesť, s akým konkrétnym rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev je platobný rozkaz (predpoklady pre jeho vydanie) v rozpore. Teda prípustnosť obnovy konania z niektorého z dôvodov uvedených v § 228 ods. 1 O.s.p. musí súd skutkovo aj právne náležite odôvodniť.

Pokiaľ ide o plynutie trojročnej objektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, plynúcej od právoplatnosti platobného rozkazu, o tejto v zmysle § 230 ods. 2 písm. d) a e) O.s.p. platí, že návrh na obnovu konania z dôvodu uvedeného v ustanovení § 228 ods. 1 písm. d) a písm. e) O.s.p. možno podať aj po troch rokoch od právoplatnosti platobného rozkazu. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že námietka navrhovateľa uvedená v odvolaní o tom, že sa prvostupňový súd nevysporiadal s plynutím objektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, nie je dôvodná. Prvostupňový súd zdôvodnil, že návrh na obnovu konania z dôvodov tvrdených odporkyňou, možno podať aj po troch rokoch od právoplatnosti platobného rozkazu. Aj keď okresný súd poukazoval aj na § 228 ods. 1 písm. d) O.s.p. a odporkyňa sa domáhala obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p., táto skutočnosť je v predmetnom prípade bez významu, nakoľko po troch rokoch od

právo platnosti platobného rozkazu sa možno domáhať obnovy konania rovnako z dôvodu uvedeného v ustanovení § 228 ods. 1 O.s.p. pod písmenom d) a rovnako aj pod písmenom e).

K plynutiu subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania uvedenej v § 230 ods. 1 O.s.p., odvolací súd uvádza, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nedostatočným a nesprávnym spôsobom skúmal začiatok jej plynutia. Odvolací súd je toho názoru, že ako začiatok plynutia tejto lehoty nemožno akceptovať skutočnosť, kedy sa odporkyňa z internetu dozvedela o súdnych rozhodnutiach, v ktorých bolo poukazované na neprijateľnosť zmluvnej pokuty, na komunitárne právo a na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. V ďalšom konaní sa prvostupňový súd musí zamerať aj na to, kedy sa odporkyňa prvýkrát objektívne mohla vo všeobecne verejne dostupných prostriedkoch (s ktorými sa objektívne mohol oboznámiť každý) oboznámiť so skutočnosťami zakladajúcimi dôvod obnovy konania, resp. kedy mohla prvýkrát tento dôvod uplatniť. V tejto súvislosti ešte odvolací súd poukazuje na to, že podľa článku 297 ods. 2 /pôvodne čl. 254/ Zmluvy o fungovaní Európskej únie nelegislatívne akty prijaté vo forme nariadení, smerníc a rozhodnutí, ktoré neuvádzajú, komu sú určené, sa uverejňujú v Úradnom vestníku Európskej únie. Nadobúdajú účinnosť dňom, ktorý je v nich stanovený alebo ak takýto deň nie je stanovený, dvadsiatym dňom po ich uverejnení. Režim Úradného vestníka Európskej únie a jeho prístupnosť v Slovenskej republike sú upravené v zákone č. 416/2004 Z. z. o Úradnom vestníku Európskej únie v znení neskorších predpisov. Rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie sú uverejňované na internetovej stránke Súdneho dvora, čím sa stávajú dostupné aj pre tie osoby, ktoré neboli účastníkmi v konaní, v ktorom boli tieto rozhodnutia vydané.

S ohľadom na uvedené odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.